

17

ROMANIA

CURTEA DE APEL BRASOV SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR.

Dosar Nr.

Şedință publică din 11.06.2007
Completul compus din:

PRESEDINTE - *[Handwritten signature]* - judecător
- *[Handwritten signature]* - președinte de secție
- *[Handwritten signature]* - judecător

Grefier - *[Handwritten signature]*

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor formulate de părțile **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV** împotriva sentinței civile *[Handwritten signature]* pronunțată de Tribunalul Brașov la data de 14 martie 2007 în dosar *[Handwritten signature]*, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, s-a constatat lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din 5 iunie 2007, când partea prezintă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în temeiul art. 146 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise și în baza art.260 alin.1 Cod procedură civilă, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru 12 iunie 2007.

C U R T E A

Asupra recursurilor de față:

Constată că prin Sentința civilă nr. 103.2007 a Tribunalului Brașov s-a admis cererea reclamantei SC ~~„SRL Săcele~~ împotriva părătelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov. S-a dispus anularea actelor constatatoare din 06.03.2006, nr.1, din 23.03.2006 și din 22.05.2006 emise de Direcția Regională Vamală Brașov; anularea deciziilor emise de Direcția Regională Vamală Brașov privind obligațiile de plată accesoriile obligațiilor fiscale din 06.03.2006; din 23.03.2006, S-au anulat deciziile emise de DGFP Brașov și . S-a dispus restituirea către reclamantă a sumei de lei RON reținută cu titlu de dobânzi.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

Prin deciziile Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov din 06.03.2006, au fost stabilite obligațiile fiscale în sarcina reclamantei în quantum de RON, reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale și dobânzi de întârziere aferente comisionului vamal.

Reclamanta a achitat taxele și comisioanele vamale la data comunicării lor cu respectarea termenului de scadență a obligațiilor de plată, fapt necontestat de către părâte, astfel că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.114 Cod procedură fiscală, în conformitate cu care, pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor de plată se datorează, după acest termen, dobânzi și penalități de întârziere.

Faptul că bunurile importate nu au fost încheiate în regimul vamal corespunzător nu-i poate fi imputat reclamantei.

Dimpotrivă, conform probelor administrate în cauză rezultă buna credință a reclamantei prin efectuarea plății integrale a diferențelor vamale și accesoriilor stabilite prin actele constatatoare comunicate reclamantei și ca urmare nici sub aspectul întârzierii la plata diferențelor de taxe vamale nu i se poate imputa nimic reclamantei.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs părâtele Autoritatea Națională a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurenta Direcția Regională Vamală arată că în mod greșit prima instanță a achiesat la punctul de vedere al reclamantei că în cazul unor diferențe de obligații vamale, accesoriile aferente neachitatii în termen a acestor diferențe se calculează cu referință la data comunicării titlului de creață deoarece conform art.116 alin.2 lit.a din OG nr.92/2003 raportată la art.10 alin.2 din Legea nr.210/2005 „pentru diferențele de impozite și taxe...”, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua următoare scadenței impozitului taxei, contribuției pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv”. Corect s-au stabilit sumele datorate când un act normativ reglementează neechivoc faptul că majorările de întârziere se calculează „retroactiv” începând cu data scadenței obligației vamale (data declarației vamale).

În drept se invocă prevederile Legii nr. 141/1997, HG 114/2001, OG 92/2003 și Codul de procedură civilă.

DGFP Brașov arată că prima instanță nu s-a raportat în mod corect la cadrul legal aplicabil cauzei deduse judecății. Prin deciziile contestate s-au stabilit dobânzi de întârziere la taxe vamale, comision vamal; se argumentează în fapt și în drept stabilirea taxelor vamale suplimentare (care însă nu au fost contestate). Se consideră că prin recunoașterea calculului diferențelor de obligații vamale stabilite în sarcina sa și prin plata efectivă a acestora, reclamanta este obligată să achite și dobânzile care sunt „deplin legale” și „incumbă acesteia potrivit principiului accesoriul urmează principalul”. S-a interpretat greșit că dacă s-a achitat debitul nu mai trebuie să se plătească și dobânzile calculate conform OG nr.92/2003 art.114 și art.116 alin.2.

În drept se invocă art.304 pct.9 și 304¹ Cod procedură civilă.

Intimata nu a depus la dosar întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarelor , sentința civilă atacată raportat la motivele de recurs invocate se constată că ambele recursuri sunt nefondate.

Reclamanta ~~S.C. „TURBO-TECH ROMANIA” SRL~~

a efectuat operațiuni de import în perioada 2003 – 2004 conform înscrisurilor depuse la dosar.

În anul 2006 în cadrul unui control vamal ulterior s-a constatat că produsele importate nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate produse originare din Comunitatea Europeană și s-au stabilit în sarcina reclamantei diferențe de taxe vamale și comision vamal.

Reclamanta a achitat aceste obligații fiscale.

Concomitent s-au emis și decizii de obligare a reclamantei la plata de dobânzi de întârziere. Aceste dobânzi de întârziere au fost contestate.

Ambele recurente invocă ca temei de drept pentru calculul „dobânzilor de întârziere” acte normative în vigoare la momentul efectuării controlului ulterior, Direcția Regională Vamală se raportează la art.IV alin.2 din

Legea nr.210/2005, iar recurrenta DGFP Brașov la prevederile OG nr.92/2003 republicată în 26.09.2005.

Conform principiului neretroactivității legii civile noi consacrat de Constituție și de art.1 din Codul civil o situație juridică produce acele efecte care sunt prevăzute de legea în vigoare la data producerii ei, regulă cristalizată în adagiu „tempus regit actum”.

Art.61 alin.(3) din Legea nr.141/1997 prevedea „când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcăt reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare...Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitata în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței...atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe...”

Acest articol a fost abrogat doar prin Legea nr.174/2004 prin care s-a aprobat OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art.114, 115 din OG nr.92/2003 republicată în 2004 prevedea că se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru neplata la scadență a obligațiilor . Regimul juridic al dobânzilor nu este identic cu cel al penalităților de întârziere. Penalitățile de întârziere sunt prevăzute ca și sancțiuni.

Se constată că temeiurile de drept invocate de recurrente nu erau în vigoare la momentul realizării importurilor care reprezintă data nașterii raporturilor juridice dintre părți. Organele de control ulterior trebuie să se raporteze pentru stabilirea obligațiilor fiscale la data nașterii creației, respectiv la momentul efectuării importurilor/înregistrării declarației vamale.

Tot raportat la această dată se apreciază dacă se datorează sau nu dobânzi/majorări etc în funcție de prevederea legală în vigoare. Organul vamal a calculat dobânzi de întârziere conform legii în vigoare la data efectuării controlului nu conform prevederilor legale din 2003 – 2004.

Față de considerentele arătate soluția instanței de fond este temeinică și legală. În baza art.312 alin.1 Cod procedură civilă raportat la art.304 pct.9 și 304¹ Cod procedură civilă, Curtea urmează să respingă recursurile declarate și să mențină sentința atacată cu completarea motivării din prezenta decizie.

Văzând și prevederile legale art.274 Cod procedură civilă

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursurile declarate de recurrentele părăte DGFP Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov împotriva Sentinței civile

03
at
te
tă

il
ă
a
e
zi
i
.03.2007 pronunțată de Tribunalul Brașov - secția comercială și de contencios administrativ.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi 12 iunie 2007.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,